

Peter Troldborg passerer målet i 2.28.16 som rækker til en placering som nr. 3

Maraton er kvalt i egen succes!

Af Peder Troldborg, den 27. maj 07

Anledningen til denne artikel er mit møde med Atletik Nyt's Peter Bistrup umiddelbart efter, at jeg er kommet i mål i årets rekordstore Copenhagen Marathon. Peter beskæftiger sig jo først og fremmest med de lidt større spørgsmål, hvilke jeg vist ikke helt var i stand til at besvare på det tidspunkt. Jeg tror at en uges refleksion og lidt kulhydrat til hjernen måske har hjulpet. Tak for spørgsmålene Bis!

Jeg mener ikke som forretning eller som drivkraft for motion og folkesundhed, men jeg mener at maratonpræstationerne er kvalt i disciplinens egen succes.

Når man med elitære briller i atletikkredse på snart 20'ende år sukker efter danske toppræstationer på under 2 timer og 15 minutter og beder om en forklaring på hvorfor de ikke findes mere, så tror jeg først og fremmest, at man skal finde svaret i selve maratondisciplinens magnetiske drivkraft. Maratondisciplinen er nemlig så populær i dag, at den danske mand knap nok er startet med at løbe før han kaster sig ud i diverse udfordringer på den magiske distance og på den måde paradoksalt nok aldrig når sit absolutte potentiale i selv samme disciplin!

Jeg tror at antallet af 5000m løbere som kan præstere tider under 14,30 giver et meget godt praj på hvad sandsynligheden er for at få præstationer under 2,15 på maraton. I 80'erne var der i den danske elite så stor trængsel på dette niveau af 5000m løbere, at de mest udholdende af dem valgte at søge lykken på længere distancer. Et eksempel kunne være Peter Dall som senere vandt Beijing Marathon i 2,12,47. En sådan selektion sker ikke i dag. Folk søger direkte mod maraton!

Spørgsmålet er så om vi skal grine eller græde over tingenes tilstand?

Ud fra et overordnet samfundsmæssigt synspunkt burde vi helt sikkert grine og være meget glade. For helt fundamentalt må idrættens vigtigste berettigelse netop være dens indflydelse på folkesundheden og aldrig har løb bidraget så meget til den som netop nu. At det så ikke afkaster de samme præstationer som tidligere, er måske nok til at græde over. Men så er det altså at man nødsaget til, at få det bedste ud af den givne situation og forsøge, at rekruttere løberne tilbage på sporet igen, hvilket blandt andet gøres ved at oplyse dem om, at maratonpræstationen skal forbedres nedefra, ved at sætte distancen ned og tempoet op og ved at løberne lader sig udfordre på 5000m først!